

Preot Argatu V Ioan

Practici greșite și inovații în cult

**(susținute de practicanți pe baza
argumentelor false)**

Extras din cartea:

"De Mă iubiți, păziți poruncile Mele" (Ioan 14,15)

Trărită cu binecuvântarea

I.P.S. PIMEN

Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților

Editura „Mila Creștină”

2016

Cuprins

5. - False argumente cu care se adoarme conștiința
6. - Practici greșite, care, contravin rânduielilor bisericești, pe baza argumentelor false
6. - 1. -Intrare în Sfântul Altar a bărbaților și femeilor, cu ocazia sfințirii unei biserici.
8. - 2. -Intrare femeilor cu necurăție lunară în Sfânta Biserică.
14. - 3. -Participarea mamei la botezul propriului copil.
16. - 4. -Icoanele nu trebuie sfințite.
18. - 5. -Împărtășirea de mai mult ori cu o singură spovedanie.
20. - 6. -Împărtășirea credincioșilor în fiecare duminică.
21. - 7. -Împărtășirea credincioșilor chiar dacă au mâncat.
23. - 8. -Împărtășirea celor cu păcate grele fără să li se acorde timp de penitență.
24. - 9. -Sfânta Anaforă este o inovație și nu trebuie să se împartă credincioșilor la Sfârșitul Sfintei Liturghii.
27. - 10. - Liturghia catehumenilor și mai cu seamă "*ectenia celor chemați*" nu mai trebuie să se rostească, că nu mai are obiectul importanței ei, ci să se intre direct în Liturghia propriu-zisă.
28. - 11. -Rugăciunile de taină, pe care le rostește preotul în Altar, în cadrul Sfintei Liturghii, trebuie zise cu voce tare, în auzul credincioșilor.
31. - 12. -În timpul cântării "*Pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh, Treimea cea de o Ființă și nedespărțită*" de dinainte de "*Crez*", preoții să deschidă Ușile Împărătești și să rostească către popor cuvintele: "*Hristos în mijocul nostru*", iar poporul întrerupe cântarea, și răspund cu toți într-un glas "*Este și va fi*".
33. - **Practici (inovații în cult)** care fac parte din Sfânta Liturghie.

False argumente cu care se adoarme conștiința

„Vă întreb direct: cum s-ar putea ca la botez să poată veni și mama copilului. E un moment extrem de important în viața ei la care nu poate participa. Este îngrădită... și nu mi se pare corect. Am văzut că pe la București, etc, nu se mai ține cont de nimic. Părinte...lăsați acele vremuri... pe vremea aceea.... Făcând botezul după 40 de zile, poate participa și mama copilului la botezul propriului copil. Că multe lucruri chiar nu se mai "potrivesc" vremurilor noastre. Am studiat și eu Teologia la Iași, și credeți-mă că mulți profesori de acolo mi-au dat dreptate la capitolul Botez, că mama copilului poate participa la botez.

De ce nu are voie femeia să intre în biserică când este în perioada menstruației? Nu cumva s-a captat greșit din VT? Nu cumva înainte nu existau metode de oprire a sângerării și se ponegrea biserica? De aici provine acest "păcat" cum că nu are voie femeia pe ciclu să intre. Ei bine astăzi sunt (n) metode care opresc sângerarea, neponegrindu-se biserica în niciun fel.

Dar ce se întâmplă cu o mireasă căreia îi vine ciclul în ziua nunții? Dar cu o nașă care botează un copil? Preotul trebuie să facă cele ale lumii, ca nu cumva sa-L considere pe Dumnezeu un tiran." [1].

[1].- Argumentare necanonică, antidogmatică și antiliturgică, propagate pe internet de un preot tânăr modern de astăzi (diac.UA.sv), ce pregătirea și conștiința lui în cele duhovnicești lasă de dorit

Practici greșite, care contravin rânduielilor bisericești, pe baza argumentelor false

1.-Intrare în Sfântul Altar a bărbaților și femeilor cu ocazia sfințirii unei biserici.

Argumentul fals:

a.— *“Este unica dată când au voie să intre și femeile în Sfântul Altar, cu binecuvântarea episcopului”.*

Potrivit cărui canon?

Nu există canonic un astfel de pogorământ.

Rânduiala Bisericii:

a.-Nu intră în Altar femeile și nici bărbații cu nici o ocazie, inclusiv cu sfințirea unei biserici, potrivit: **canonul 69 Sin.VI Ecumenic; canonul 19 și canonul 44 Laodiceea.**

b.-La mănăstirile de maici, în Sfântul Altar **intră maica desemnată de stareță și cu binecuvântarea episcopului**, pentru a întreține curățenia, a aprinde candelile, lumânările și tămâia **în baza canonului 15** al Sfântului Nechifor Mărturisitorul [2].

c.-După sfințirea bisericii se așează o măsuță înaintea catapetesmei pe care sunt așezate: Sfânta Evanghelie pentru a fi sărutată de credincioși, o cruce,

[2].- Arhid. Prof. Dr. Ioan N. Floca *“Canoanele Bisericii Ortodoxe”* Sibiu 2005.

un sfeșnic, miruitorul, un vas cu bucăți de târnoseală, o cutie în care se strâng pomelnicele care se dau de credincioși, asistate de către un preot. Credincioșii se închină la icoanele de pe iconostas, după care vin înaintea măsuței, sărută Sfânta Evanghelie, sunt miruiți de către preot și primesc o bucățică de târnoseală (dacă este).

Dacă se va intra prin Sfântul Altar, cu permisiunea preotului paroh și prin îngăduința episcopului, neținându-se cont de dispoziția canoanelor bisericești, se va crea un precedent distructiv.

Nici episcopul nu poate face pogorământ atunci când public se calcă un canon, antrenând în masă călcarea canoanelor, pentru a nu fi pus în situația de a repeta și la următoarea sfințire de biserică.

Călcarea canoanelor în mod repetat pe motiv de “pogorământ” de către credincioși duce inevitabil la nerespectarea și desființarea lor. Atunci, ce a făcut episcopul, a dat un “pogorământ” unui caz izolat, sau a “desființat acele canoane” pentru credincioșii eparhiei sale? De aici se răspândește și mai departe, dând naștere la un obicei, fără putința de a mai fi oprit.

Apoi se naște pericolul de a nu mai crede și de a nu mai respecta autoritatea canoanelor, nici regulile stricte impuse de Sfinții Părinți și a Sinoadelor Ecumenice, considerându-le facultative și nu obligatorii, ceea ce mai târziu va fi o mare problemă în biserica noastră.

2.-Intrarea femeilor cu necurăție lunară în Sfânta Biserică.

Argumente false:

a.—“În Noul Testament femeia cu necurăție lunară nu se mai socotește necurată”; (?)

Nesupunându-ne cuvintelor Sfintei Scripturi și canoanelor bisericești și venind cu argumente false, preluate dintr-o carte eretică cum este „*Constituțiile Apostolice*”, nu se face decât să se prelungească erezia arienilor și în zilele noastre și poate mai departe, iar acel eretic pe nume Arie să-și înmulțească turma în iad și totodată și chinurile.

b.—“Este o regulă a Vechiului Testament, care nu mai este valabilă în Noul Testament, face parte din prescripțiile iudaice”; (?)

Chiar dacă prevederea interdicției femeii necurate de a nu intra în Biserică are ca justificare dogmatică prevăzută de Vechiul Testament, este valabilă, normativă și obligatorie pentru creștini, pentru că provine dintr-o carte canonică a Sfintei Scripturi. La toate Sinoadele Ecumenice, Sfinții Părinți la întocmirea canoanelor s-au bazat pe revelația supranaturală a lui Dumnezeu din Vechiului Testament. Nici un canon nu contrazice adevărul revelat. Dacă se încearcă să se contrazică vreun adevăr revelat, atunci, avem de-a face cu o erezie.

Nu trebuie să se facă confuzie între legile veșnice ale lui Dumnezeu (numindu-le greșit

prescripții iudaice și obiceiuri iudaice) cu legile vremelnice specifice iudaismului și care se opresc odată cu Noul Testament și pe care Sfinții Apostoli le stabilesc la Sinodul Apostolic [3] ținut la Ierusalim în anul 50: **tăierea împrejur** (desăvârșit prin Taina Sfântul Botez); **Jertfele** (înlocuite cu Jertfa Mântuitorului Iisus Hristos); **jertfelele idolilor**; **preoția** sau **levitiții** (înlocuită cu preoția Harului); **sărbătorile** (înlocuite cu sărbătorile închinat lui Dumnezeu și sfinților); **azima** (folosirea pâinii nedospite) înlocuită cu artosul (pâine dospită sau pâinea Împărăției Cerurilor).

c.—“Interdicția pentru femeia necurată s-a prevăzută în canoane, numai pentru faptul că în vremea aceea nu aveau femeile cu ce să se protejeze, neexistând metode de protejare și murdăreau bisericile, dar acum nu mai este o problemă, au apărut mijloace de a se proteja (indispensabili, tampoane, vată), ca atare, nu mai e valabil canonul.” (?)

Întreb și rămân fără răspuns: Dumnezeu tot din motivul acesta a poruncit ca nimeni necurat să nu întineze Locașul Său? Este o aberație să se spună că Biserica s-ar conduce după timp. Ar fi un atac la atributul Atemporaneității lui Dumnezeu și implicit la atributul de Una, Sfântă și Apostolească a Bisericii.

În timpul necurăției femeii se petrec două lucruri esențiale de care trebuie să ținem cont: scurgerea sângelui necurat și schimbarea naturii femeii într-una necurată. Părintele Cleopa spunea: “că femeia se poate îmbrăca în tampoane și în vată, că tot necurată

[3].- Faptele Apostolilor 15, 1-29